

קרבן עור פני משה.

(2) ספר שמות פרק לב

ויהי פאָשר קרב אל המִחֵנָה ויִרְאֵה אֶת הָעֶגְלָה וּמַחֲלֵת ויִחַר אִף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֶת הַלְּחָת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הַקֶּרֶם:

ספר דברים פרק ט

וְאֵרָא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֶגְלָה מִסֵּכָה סָרְתֶם מֵהָר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם:
(יז) וְאַתְּפֹשׁ בְּשֵׁנֵי הַלְּחָת וְאֲשַׁלְּכֶם מֵעַל שְׂתֵי יָדַי וְאֲשַׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם:

ספר שמות פרק לג

(יא) וְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה **פְּנִים אֶל פְּנִים** פֹּאָשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמִּחֵנָה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן נֹון נֶעַר לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:

(יב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אָמַר אֵלַי הֵעַל אֶת הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֹמְרָת יְדַעְתִּיהָ בְּשֵׁם וְגַם מִצָּאתָ חֵן בְּעֵינָי:

(יג) וְעַתָּה אִם נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת דְּרָכְךָ וְאֶדְעָה לְמַעַן אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרֹאֵה כִּי עֲמָךְ הַגּוֹי הַזֶּה:

(יד) וַיֹּאמֶר **פְּנִי יִלְכוּ** וְהִנַּחְתִּי לָךְ:

(טו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם אֵין **פְּנִיךָ** הַלְכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה:

ספר שמות פרק לג

(יח) וַיֹּאמֶר הֲרֹאֵנִי נָא אֶת כְּבֹדְךָ:

(יט) וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עַל פְּנֵיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת אֲשֶׁר אַחֲזֵן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

(כ) וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת **פְּנֵי כִי** לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחָי:

(כא) וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל הַצּוּר:

(כב) וְהִנֵּה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשִׁמְתִּיהָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׁכַּתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד עֶבְרִי:

(כג) וְהִסְרֹתִי אֶת כַּפִּי וְרֹאִיתָ אֶת אַחֲרַי וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ:

ספר שמות פרק לד

(כט) וַיְהִי בְרִדַּת מֹשֶׁה מֵהָר סִינַי וַשְּׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בֵּינָהּ מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ:

(ל) וַיֵּרָא אֶהָרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהָנִיחַ קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹהִים:

(לא) וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשָׁבוּ אֵלָיו אֶהָרֹן וְכָל הַנְּשֹׂאִים בְּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם:

(לב) וְאַחֲרַי כֵּן נִגְשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְנַם אֶת כָּל אִשָּׁר דִּבֶּר יְדֹנֵד אִתּוֹ בְּהָר סִינַי:

(לג) וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְנֶה:

(לד) וַבָּבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְדֹנֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת הַמַּסְנֶה עַד צֵאתוֹ וַיִּצָּא וַדַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אִשָּׁר יִצְנָה:

(לה) וַיֵּרָאוּ בְּנֵי יִשְ�רָאֵל אֶת פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו וְהָשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְנֶה עַל פָּנָיו עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ:

רש"י על שמות פרק לד פסוק לב

(לב) ואחרי כן נגשו - אחר שלמד לזקנים חוזר ומלמד הפרשה או ההלכה לישראל. תנו רבנן כיצד סדר המשנה משה היה לומד מפי הגבורה נכנס אהרן שנה לו משה פרקו נסתלק אהרן וישב לו לשמאל משה נכנסו בניו שנה להם משה פרקם נסתלקו הם ישב אלעזר לימין משה ואיתמר לשמאל אהרן נכנסו זקנים שנה להם משה פרקם נסתלקו זקנים ישבו לצדדין נכנסו כל העם שנה להם משה פרקם נמצא ביד כל העם א' ביד הזקנים ב' ביד בני אהרן שלשה ביד אהרן ארבעה וכו' כדאיתא (בעירובין נד):

(35) ספר נועם אלימלך - פרשת כי תשא

ויהי ברדת משה מן ההר כו' יבואר גם כן על פי דברינו הנ"ל שאדם הרוצה לבוא אל הקדושה ופרישות לעבודתו יתברך צריך להכניע עצמו בהכנעה גדולה וזה יגרום לו לקבל קדושה על עצמו # וזהו ברדת משה מן ההר ע"ד שאמרו חז"ל הרים גבנונים ההר חמד אלהים שנתן הקדוש ברוך הוא על הר סיני מחמת שהוא נמוך מכל ההרים ומשה היה מוריד ומשפיל עצמו שהיה עניו מכל אדם והיה מוכנע מאוד יותר מהר סיני לכן זכה ושני לוחות בידו שעל ידי הכנעתו היה זוכה להקדושה הגדולה הזאת זהו ששנה הכתוב לכפול ברדתו מן ההר שלכאורה הוא אך למותר שהרי פתח הכתוב בתחילה ברדת משה מן ההר אלא שהתורה מרמזת שזכה לזאת בעבור שהכניע עצמו וזהו ברדתו בי"ת של ברדתו פירושו בעבור רדתו מן ההר כנ"ל שהיה מוכנע ביותר.